

Utvidgad skattebefrielse för egen- producerad förnybar el

December 2016

Promemorians huvudsakliga innehåll

I budgetpropositionen för 2016 aviserade regeringen att den avsåg att se över förutsättningarna för att skattemässigt gynna viss solel. Regeringen aviserade den 21 november i år att den avser att, som ett första steg i avskaffandet av energiskatten på solel som framställs i små anläggningar på samma ställe som elen förbrukas, sänka energiskatten på elen till 0,5 öre per kilowattimme, dvs. med över 98 procent. En promemoria med förslag har därför tagits fram inom Finansdepartementet. I promemorian föreslås i huvudsak att en ny skattenedsättning införs som innebär att berörda aktörer kan göra avdrag för energiskatten på förnybar el, inklusive solel, som framställs i små anläggningar på samma ställe som elen förbrukas. Förslagen föranleder ändringar i lagen (1994:1776) om skatt på energi samt i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi. Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2017.

Innehållsförteckning

1	Lagförslag	4
1.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	4
1.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	7
2	Bakgrund.....	8
2.1	EU:s energiskattedirektiv och lagen om skatt på energi.....	8
2.2	Stödsystem och förenklingar för förnybar el.....	9
2.2.1	Inledning.....	9
2.2.2	Elcertifikatsystemet	9
2.2.3	Investeringsstöd för solceller.....	11
2.2.4	Bidrag till lagring av egenproducerad elenergi	11
2.2.5	Undantag från nätavgift.....	12
2.2.6	Omsättningsgräns för mervärdesskatteregistrering.....	12
2.2.7	Skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el	12
2.2.8	ROT-avdrag.....	13
2.3	Allmänt om EU:s regler om statligt stöd och deras tillämpning	13
3	Utvidgad energiskattebefrielse för egenproducenter av förnybar el.....	17
3.1	Inledning.....	17
3.2	Förslag till utvidgad skattebefrielse för förnybar el.....	18
4	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	23
5	Konsekvensanalys.....	24
5.1	Inledning.....	24
5.2	Effekter för företag.....	24
5.3	Effekter för hushåll och offentlig sektor.....	27
5.4	Offentligfinansiella effekter	27
5.5	Effekter för myndigheter och domstolar.....	27
5.6	Effekter för miljön.....	28
5.7	Övriga effekter	28
6	Författningskommentar	29
6.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	29
6.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	31

1 Lagförslag

1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 1 kap. 11 a och 11 b §§ ska ha följande lydelse, dels att det ska införas två nya paragrafer, 1 kap. 18 § och 11 kap. 10 §, av följande lydelse.

*Lydelse enligt lag (2016:1072) om Föreslagen lydelse
ändring i lagen (1994:1776) om
skatt på energi*

1 kap.

11 a §¹

I fråga om energiskatt och koldioxidskatt på bränslen samt energiskatt på elektrisk kraft förstås med stödordning sådant statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgörs av skattebefrielse för vart och ett av de ändamål som anges i följande bestämmelser i denna lag:

1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,	1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,
2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,	2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,
3. 6 a kap. 1 § 10,	3. 6 a kap. 1 § 10,
4. 6 a kap. 1 § 11,	4. 6 a kap. 1 § 11,
5. 6 a kap. 1 § 13,	5. 6 a kap. 1 § 13,
6. 6 a kap. 1 § 17 b,	6. 6 a kap. 1 § 17 b,
7. 6 a kap. 2 a § första stycket 1,	7. 6 a kap. 2 a § första stycket 1,
8. 6 a kap. 2 a § första stycket 2,	8. 6 a kap. 2 a § första stycket 2,
9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,	9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,
10. 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§,	10. 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§,
11. 7 kap. 4 §,	11. 7 kap. 4 §,
12. 11 kap. 9 § första stycket 8
och 14 § första stycket 1,	12. 11 kap. 9 § första stycket 8
och 14 § första stycket 1,
13. 11 kap. 9 § första stycket 9
och 14 § första stycket 2,	13. 11 kap. 9 § första stycket 9
och 14 § första stycket 2,
14. 11 kap. 9 § första stycket 10,	14. 11 kap. 9 § första stycket 10,
15. 11 kap. 12 §,	15. 11 kap. 12 §,
16. 11 kap. 12 a §,	16. 11 kap. 12 a §,
17. 11 kap. 12 b §.	17. 11 kap. 12 b §,
	18. 11 kap. 10 §

11 b §²

Stödmottagare för skattebefrielse enligt denna lag är den som

1. förbrukat bränsle för något av de ändamål som avses i 11 a § 1–9,
2. i Sverige producerat motorbränslet eller fört in motorbränslet till

¹ Senaste lydelse 2016:1072.

² Senaste lydelse 2016:1072.

Sverige genom införsel från annat EU-land eller import från tredjeland i fall som avses i 11 a § 10 eller 11, eller

3. förbrukat elektrisk kraft för något av de ändamål som avses i 11 a § 12–17. 3. förbrukat elektrisk kraft för något av de ändamål som avses i 11 a § 12–18.

18 §

Med elektrisk kraft framställd från förnybara källor avses kraft som framställs från

- sol, vind, vågor, tidvatten eller jordvärme,*
- vattenbaserad energi som är alstrad i vattenkraftverk,*
- biomassa eller produkter som framställs från biomassa, eller*
- bränsleceller.*

11 kap.

10 §³

Den som är skattskyldig för energiskatt på elektrisk kraft får göra avdrag för skatt på elektrisk kraft som förbrukats hos den skattskyldige om kraften framställts från förnybara källor

1) i en anläggning med en sammanlagd installerad generatoreffekt av mindre än 50 kilowatt, och

2) den elektriska kraften inte har överförts till ett ledningsnät som omfattas av nätkoncession som meddelats med stöd av 2 kap. ellagen (1997:857).

Vad som anges i första stycket 1 om installerad generatoreffekt ska för elektrisk kraft som framställs från

1. vind eller vågor, motsvaras av 125 kilowatt installerad generatoreffekt,

2. sol, motsvaras av 255 kilowatt installerad topp effekt, och

3. annan energikälla utan generator, motsvaras av 50

³ Tidigare 3 § upphävd genom 2016:505.

kilowatt installerad effekt.

När elektrisk kraft framställs från olika energikällor ska, vid bedömningen av förutsättningarna i första stycket 1, de installerade effekterna läggas samman. Vid sammanläggningen ska de effekter som avses i andra stycket först räknas om till motsvarande 50 kilowatt installerad generatoreffekt vid bedömningen av förutsättningarna i första stycket 1.

Avdrag enligt första stycket medges med skillnaden mellan den vid skattskyldighetens inträde gällande skattesatsen enligt 3 § och 0,5 öre per förbrukad kilowattimme elektrisk kraft. Avdrag enligt första stycket får endast medges om den skattskyldige lämnar uppgifter om stödmottagare. Kravet på uppgifter om stödmottagare gäller endast för avdrag som medför att stödmottagarens sammanlagda nedsättning inom stödordningen överstiger 15 000 euro under kalenderåret. Avdrag enligt första stycket får endast medges i den utsträckning avdragsrätt inte följer av föregående bestämmelser och endast om stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 11 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi i stället för lydelsen enligt lagen (2016:173) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

*Lydelse enligt lagen (2016:1073) Föreslagen lydelse
om ändring i lagen (1994:1776)
om skatt på energi*

1 kap.

11 a §

I fråga om energiskatt och koldioxidskatt på bränslen samt energiskatt på elektrisk kraft förstås med stödordning sådant statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgörs av skattebefrielse för vart och ett av de ändamål som anges i följande bestämmelser i denna lag:

1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,	1. 6 a kap. 1 § 9 a och 17 a,
2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,	2. 6 a kap. 1 § 9 b och 3 §,
3. 6 a kap. 1 § 10,	3. 6 a kap. 1 § 10,
4. 6 a kap. 1 § 11,	4. 6 a kap. 1 § 11,
5. 6 a kap. 1 § 13,	5. 6 a kap. 1 § 13,
6. 6 a kap. 1 § 17 b,	6. 6 a kap. 1 § 17 b,
7. 6 a kap. 2 a § första stycket 1,	7. 6 a kap. 2 a § första stycket 1,
8. 6 a kap. 2 a § första stycket 2,	8. 6 a kap. 2 a § första stycket 2,
9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,	9. 6 a kap. 2 b och 2 c §§,
10. 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§,	10. 7 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§,
11. 7 kap. 4 §,	11. 7 kap. 4 §,
12. 11 kap. 9 § första stycket 6
och 14 § första stycket 1,	12. 11 kap. 9 § första stycket 6
och 14 § första stycket 1,
13. 11 kap. 9 § första stycket 7
och 14 § första stycket 2,	13. 11 kap. 9 § första stycket 7
och 14 § första stycket 2,
14. 11 kap. 9 § första stycket 8,	14. 11 kap. 9 § första stycket 8,
15. 11 kap. 12 §,	15. 11 kap. 12 §,
16. 11 kap. 12 a §,	16. 11 kap. 12 a §,
17. 11 kap. 12 b §,	17. 11 kap. 12 b §,
	18. 11 kap. 10 §

2 Bakgrund

2.1 EU:s energiskattedirektiv och lagen om skatt på energi

Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, det s.k. energiskattedirektivet, utgör ett unionsgemensamt ramverk för utformningen av medlemsstaternas nationella utformning av beskattningen av energiprodukter och el.

Grundregeln i energiskattedirektivet är beskattning av all el som förbrukas och att medlemsstaternas nationella beskattning ska uppfylla vissa i direktivet reglerade minimiskattenivåer. Direktivet innehåller även krav på obligatorisk skattebefrielse i vissa situationer och möjlighet för medlemsstaterna att ge hel eller delvis skattebefrielse i andra situationer, bl.a. med syftet att tillåta ett gynnande av förnybar energi (se p. 25 i ingressen). Energiskattedirektivet ger medlemsstaterna möjlighet till differentiering mellan yrkesmässig och icke yrkesmässig användning samt möjlighet att begränsa omfattningen av den lägre skattenivån vid yrkesmässig användning.

På nationell nivå regleras energibesiktningen av el i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, vars regler är anpassade till energiskattedirektivet. All el som förbrukas i Sverige är som huvudregel skattepliktig och energiskatten betalas in till staten av de skattskyldiga. De skattskyldiga består i dag i huvudsak av två kategorier, nämligen elproducenter och elleverantörer. För dessa skattskyldiga inträder skattskyldighet för el när elen levereras till någon som inte är skattskyldig eller när den tas i anspråk för annat ändamål än försäljning. Från och med 2018 ersätts skattskyldigheten för elleverantörer med en skattskyldighet för elnätinnehavare varefter skattskyldigheten inträder när el överförs till någon som inte är skattskyldig eller tas i anspråk för annat ändamål än överföring.

Nuvarande energiskatt på el är sedan 1993 differentierad dels utifrån var i landet den förbrukas, dels utifrån vilket ändamål den förbrukas för. I dag omfattas exempelvis förbrukning i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet samt i jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet av möjligheter till en lägre energibesiktning medan förbrukning i annan näringsverksamhet t.ex. större delar av tjänstesektorn, betalar samma energiskatt som hushållen. Från och med 2017 kommer, efter förslag i budgetpropositionen för 2017 (prop. 2016/17:1, bet. 2016/17:FiU1, rskr. 2016/17:49), en lägre energiskattenivå även gälla för vissa större datacenter. I syfte att upprätthålla skatternas styrsignal över tiden omräknas energiskattesatserna årligen utifrån förändringar i konsumentprisindex. Ett förtydligande av syftet med energiskatten på el, som är en punktskatt

som belastar användningen av elektricitet, gjordes i budgetpropositionen för 2017 (prop. 2016/17:1, volym 1, avsnitt 6.13.14).

2.2 Stödsystem och förenklingar för förnybar el

2.2.1 Inledning

Energiskatten har traditionellt betraktats som en, i första hand, fiskal skatt, dvs. en skatt som primärt syftar till att generera skatteintäkter på ett kostnadseffektivt sätt (se t.ex. prop. 2009/10:41). Samtidigt kan den elprishöjande effekt i slutkundsledet som energiskatten på el ger upphov till förväntas påverka hur elanvändningen utvecklas. En högre energiskatt på el signalerar, allt annat lika, en ökad knapphet på elektricitet. En viktig skillnad mellan energiskatten på el och energiskatterna på bränslen är följaktligen att energiskatten på el utgår på elanvändningen och inte på de bränslen som används för elproduktion. Till skillnad från de energiskatter som tas ut på bränslen, t.ex. på drivmedel, innebär det att för energiskatten på el saknas, i princip, motsvarande direkta koppling till målsättningarna för en ökad andel energi från förnybara energikällor och koldioxidutsläpp.

Undantaget från skatteplikt för förnybar el har ursprungligen tillkommit av administrativa skäl och har inte varit avsett att utgöra ett finansiellt stödsystem för elproduktion från förnybara källor. Produktion av förnybar el gynnas i stället genom andra styrmedel och i första hand genom det med Norge gemensamma elcertifikatsystemet. Nedan behandlas några av de styrmedel och åtgärder som gagnar förnybar elproduktion.

2.2.2 Elcertifikatsystemet

Den 1 maj 2003 infördes ett elcertifikatsystem som är ett marknadsbaserat stödsystem för förnybar elproduktion. Systemet regleras i lagen (2011:1200) om elcertifikat. När elcertifikatsystemet introducerades var det ett svenskt nationellt marknadsbaserat stödsystem men det har därefter kommit att utvidgas till att även omfatta Norge. Systemet ersatte andra stödsystem för förnybar elproduktion och i samband med införandet slopades tidigare investeringsbidrag och driftstöd till vindkraft och annan förnybar elproduktion. Systemet är ett kvotbaserat system för att främja elproduktion från förnybara energikällor. Elcertifikatsystemet bygger på att producenterna av förnybar el tilldelas elcertifikat av staten och på att det finns en av riksdagen fastställd kvotplikt, som innebär en skyldighet för elanvändare att årligen inneha elcertifikat i förhållande till sin förbrukning av el under det föregående kalenderåret. Om kvotplikten inte fullgörs, ska en kvotpliktsavgift betalas till staten. Elproducenter, vilkas elproduktion uppfyller kraven i lagen om elcertifikat, får ett elcertifikat för varje megawattimme el som de producerar. Genom elcertifikatsystemet ökar de förnybara energikällornas möjlighet att konkurrera med icke

förnybara energikällor. Dessutom gynnas utbyggnaden av den mest kostnadseffektiva förnybara elproduktionen genom att systemet är teknikneutralt.

Mängden elcertifikat som ska köpas av de kvotpliktiga ökar i takt med att kvotplikten successivt höjs fram till 2020, vilket medför en stigande efterfrågan på elcertifikat. Målet var inledningsvis att produktionen skulle öka med 10 terawattimmar (TWh) till år 2010 (prop. 2001/02:143, bet. 2001/02:NU17, rskr. 2001/02:317). Ett nytt mål om en nivå med 25 TWh till 2020 fastställdes i propositionen En sammanhållen klimat- och energipolitik (prop. 2008/09:163). Under hösten 2011 godkände vidare den svenska riksdagen och det norska Stortinget ett avtal mellan Sveriges och Norges regeringar om en gemensam marknad för elcertifikat som innebär ett gemensamt mål om 26,4 TWh ny förnybar elproduktion från 2012 till 2020.

Regeringen aviserade en ambitionshöjning inom elcertifikatsystemet till 2020 i regeringsförklaringen 2014 och uttalade följande i den ekonomiska vårpropositionen för 2015. ”Sverige har särskilt goda förutsättningar att bygga ut den förnybara energin genom vår goda tillgång till vatten, vind och skog. Regeringen anser att Sverige på sikt ska ha ett energisystem med 100 procent förnybar energi. Den förnybara elproduktionen bör därför byggas ut ytterligare. (prop. 2014/15:100 s. 46) Regeringen har i propositionen Ambitionshöjning för förnybar elproduktion och kontrollstation för elcertifikatsystemet 2015 (prop. 2014/15:123) föreslagit att Sverige till 2020 ska finansiera 30 TWh förnybar el inom ramen för elcertifikatsystemet.

Genom avtalet mellan Sveriges regering och Norges regering kom regeringarna bl.a. överens om att höja det gemensamma målet för ny förnybar elproduktion inom den gemensamma elcertifikatsmarknaden upp till 28,4 TWh till 2020 i syfte att möjliggöra den av regeringen aviserade ambitionshöjningen. Enligt överenskommelsen ska regeringen under 2015 lägga fram ett förslag inför riksdagen som bl.a. innebär en begränsning av nuvarande undantag från skatteplikt i 11 kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE. Begränsningen ska enligt överenskommelsen gälla för anläggningar som sätts i drift efter den 1 juli 2016 och vars installerade produktionskapacitet leder till en årlig elproduktion motsvarande ungefär den som effektgränsen i Norge om 100 kilovoltampere leder till. Avtalet mellan Sveriges regering och Norges regering har godkänts av riksdagen vid behandlingen av budgetpropositionen för 2016 (prop. 2015/16:1, bet. 2015/16:FiU1, rskr 2015/16:51)

I den s.k. energiöverenskommelsen, dvs. den ramöverenskommelse som träffades mellan Socialdemokraterna, Moderaterna, Miljöpartiet de gröna, Centerpartiet och Kristdemokraterna den 10 juni 2016, behandlades elcertifikatsystemet. I överenskommelsen uttalades det följande om elcertifikatsystemet.

”För elcertifikatsystemet gäller följande:

- 1 Elcertifikatsystemet ska förlängas och utökas med 18 TWh nya elcertifikat till 2030.

- 2 Ingen ytterligare ambitionshöjning ska göras fram till 2020.
- 3 Tekniska justeringar för att förbättra marknadens funktion, utan att öka ambitionsnivån, ska dock kunna göras för att öka tilltron till systemet.
- 4 Energimyndigheten ska få i uppdrag att ta fram förslag på utformning av kvotkurvan för elcertifikaten efter 2020 och ska optimera systemet för att få fram den mest kostnadseffektiva elproduktionen.”

2.2.3 Investeringsstöd för solceller

Det finns ett statligt stöd för installation av solceller. Stödet administreras av länsstyrelserna och riktar sig till såväl företag, offentliga organisationer som privatpersoner.

Stödnivån beräknas utifrån de stödberättigade installationskostnaderna. Stödnivån är fr.o.m. den 1 januari 2015 högst 30 procent till företag och högst 20 procent till övriga aktörer. Högsta möjliga stöd per solcellssystem är 1,2 miljoner kronor och de stödberättigande kostnaderna får maximalt uppgå till 37 000 kronor plus mervärdesskatt per installerad kilowatt elektrisk topp effekt. Installationen ska vara slutförd senast den 31 december 2019. Stödet omfattar installation av alla typer av nätanslutna solcellssystem eller solel/solvärmehybridsystem och är rambegränsat, vilket innebär att det bara kan utgå så länge de avsatta pengarna räcker. De medel som regeringen har avsatt för investeringsstödet för solel 2017 är åtta gånger högre än de var 2015.

2.2.4 Bidrag till lagring av egenproducerad elenergi

Regeringen har fattat beslut om förordning (2016:899) om bidrag till lagring av egenproducerad elenergi vilken möjliggör för privatpersoner att få bidrag för installation av system för lagring av egenproducerad elenergi.

Förordningen har tagits fram för att bidrag till lagring av egenproducerad elenergi i hushåll ska kunna ges. Bidraget är tidsbegränsat och får endast ges till åtgärder som påbörjats tidigast den 1 januari 2016 och slutförts senast den 31 december 2019.

Kraven som ställs på systemet som bidraget ska kunna gå till är att det ska vara kopplat till en anläggning för egenproduktion av förnybar el som är ansluten till elnätet. Det ska bidra till att lagra elenergi för användning vid ett annat tillfälle än produktionstillfället, och till att öka den årliga andelen egenproducerad elenergi som används inom fastigheten för att tillgodose det egna elbehovet.

Det ska inte vara möjligt att både få det nu aktuella bidraget och annat offentligt stöd, exempelvis skattereduktion för arbetskostnad.

Bidrag får ges med högst 60 procent av kostnaderna för lagringssystemet, dock högst 50 000 kronor. Förordningen trädde i kraft den 15 november 2016.

2.2.5 Undantag från nätavgift

En elanvändare som har ett säkringsabonnemang om högst 63 ampere och som producerar el vars inmatning kan ske med en effekt om högst 43,5 kilowatt är undantagen från avgift för inmatningen. Detta gäller dock bara om elanvändaren under ett kalenderår har tagit ut mer el från elsystemet än han har matat in på systemet.

Undantaget är tillgängligt för elanvändare som använder den egna elproduktionen som komplement till den sedvanliga förbrukningen av el som de tar ut från elsystemet. Som exempel kan nämnas lantgårdar med mindre vindkraftverk och byggnader med solcellsanläggningar på taket.

Dessa elanvändare är alltså anslutna till elsystemet i en uttagspunkt på ett lokalnät, där de tar ut el för förbrukning. I många fall är även deras elproduktionsanläggning ansluten till elsystemet i en inmatningspunkt på lokalnätet. Under vissa perioder används den egna elproduktionen fullt ut till den egna förbrukningen, men under andra perioder produceras mer el än som behövs för den egna förbrukningen. I dessa situationer är det vanligt att elanvändaren matar in överskottselen på lokalnätet och därmed på det nationella elsystemet. Genom att befria dessa elanvändare från skyldigheten att betala nätavgift för sin inmatning ökar dessa små elanvändares lönsamhet vid försäljning av överskottsel.

Det finns även andra lättnader i ellagen för produktionsanläggningar som kan leverera en effekt om högst 1 500 kilowatt.

2.2.6 Omsättningsgräns för mervärdesskatte- registrering

Efter förslag från regeringen i budgetpropositionen för 2017 (prop. 2016/17:1, bet. 2016/17:FiU1, rskr. 2016/17:49) införs regler som innebär att företag med en liten omsättning kan ansöka om att slippa registreras för mervärdesskatt. Undantaget innebär att en beskattningsbar person vars omsättning inom landet för det innevarande beskattningsåret inte överstiger 30 000 kronor under vissa förutsättningar får befrias från mervärdesskatt. Omsättningen får inte heller ha överstigit 30 000 kronor under något av de två senaste beskattningsåren. Aktörer som berörs är exempelvis mikroproducenter av förnybar el såsom villaägare som säljer överproduktion från egna solceller. Förslaget träder i kraft den 1 januari 2017.

2.2.7 Skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el

Efter förslag från regeringen i budgetpropositionen för 2015 (prop. 2014/15:1, bet. 2014/15:FiU1, rskr. 2014/15:29.) infördes en skattereduktion för mikroproduktion av förnybar el. Rätt till skattereduktion har den som framställer förnybar el, i en och samma anslutningspunkt matar in förnybar el och tar ut el, har en säkring om högst 100 ampere i anslutningspunkten och har anmält till nätkoncessionshavaren att förnybar el framställs och matas in i anslutningspunkten. Rätten gäller fysiska och juridiska personer, dödsbon samt svenska handelsbolag.

Underlaget för skattereduktionen består av de kilowattimmar förnybar el som har matats in i anslutningspunkten under kalenderåret, dock högst så många kilowattimmar el som tagits ut i anslutningspunkten under det året. Om flera personer har anmält till nätkoncessionshavaren att de framställer och matar in förnybar el i en och samma anslutningspunkt, ska underlaget fördelas lika. Underlaget får inte överstiga 30 000 kilowattimmar, vare sig per person eller per anslutningspunkt.

Skattereduktionen uppgår till underlaget för skattereduktionen multiplicerat med 60 öre.

Samtidigt med skattereduktionen infördes även en mottagningsplikt vilken innebär att en elleverantör som levererar el till en mikroproducent är skyldig att ta emot den el som matas in från mikroproducentens produktionsanläggning. Detta gäller dock inte om mikroproducenten har ingått avtal med någon annan om att ta emot elen.

2.2.8 ROT-avdrag

För privatpersoner är det möjligt att ansöka om s.k. ROT-avdrag för installationer av solceller. ROT-avdraget, i form av en skattereduktion, medges för arbetskostnader inklusive mervärdesskatt och omfattar reparation, underhåll samt om- och tillbyggnad. Avdraget är maximalt 30 procent av arbetskostnaden och får som högst uppgå till 50 000 kronor per person och år. Avdrag medges inte för kostnader för arbeten för vilka bidrag eller annat ekonomiskt stöd lämnats från staten, en kommun eller ett landsting. Det är därför inte möjligt att t.ex. få både ROT-avdrag och investeringsstöd för solceller.

2.3 Allmänt om EU:s regler om statligt stöd och deras tillämpning

Befrielser och nedsättningar från energiskatt kan vara utformade så att de utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, EUF-fördraget. Begreppet statligt stöd är ett objektivt och rättsligt begrepp som definieras direkt i EUF-fördraget. Jämför bl.a. betänkandet Energiskatt på el - En översyn av det nuvarande systemet (SOU 2015:87) s. 54–57 närmare om dess innebörd och Europeiska kommissionens tolkning. Huvudregeln är att kommissionen, utifrån EU:s regler om statligt stöd, måste pröva och godkänna åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden innan de kan träda i kraft. Kommissionen antog under 2008 gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd, förkortade EAG (EUT C 82, 1.4.2008, s. 1). EAG har fr.o.m. den 1 juli 2014 ersatts av Riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020, förkortade EEAG (EUT C 200, 28.6.2014, s. 1), som tillämpas av kommissionen vid beslut i statsstödsärenden fr.o.m. detta datum. Medlemsstaterna har åtagit sig att anpassa befintliga stödordningar till de nya riktlinjerna inom en viss tid.

Kommissionen har dock på senare år sökt förenkla förfarandet kring statsstödsprövningen. Kommissionen har antagit förordningar på olika områden, varigenom vissa kategorier av stöd har ansetts förenliga med

EUF-fördraget under förutsättning att vissa villkor uppfylls (s.k. gruppundantagsförordningar). I dessa fall kan medlemsstaterna, på de villkor som anges i förordningen, införa åtgärder inom ramen för förordningen utan att behöva iaktta det normala förfarandet med föransökan och kommissionens godkännande av åtgärderna. Det åligger dock medlemsstaterna att uppfylla olika regler om informationsskyldighet för de stöd som genomförs inom ramen för en gruppundantagsförordning.

Med stöd av ett bemyndigande från rådet enligt artikel 109 i EUF-fördraget har kommissionen antagit kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER, samt kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER. I dessa förordningar anges vilka grupper av stödåtgärder som är undantagna från skyldigheten att anmäla åtgärden till kommissionen innan den genomförs. GBER och FIBER tillämpas fr.o.m. den 1 juli 2014 respektive den 1 januari 2015 t.o.m. den 31 december 2020.

GBER och FIBER omfattar bl.a. stöd i form av nedsättningar av eller befrielse från miljöskatter, inklusive energiskatt på el. FIBER är tillämplig på stöd som beviljas små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter om stödet inte överstiger vissa tröskelvärden, se artikel 1.1 och artikel 2. Enligt både GBER och FIBER gäller att stöd inte får beviljas företag som befinner sig i svårigheter. Stöd får inte heller betalas ut till företag som är föremål för ett oreglerat återbetalningskrav till följd av ett kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden. Dessa bestämmelser framgår av artikel 1.4 i GBER samt artikel 1.3 i FIBER.

I EEAG, GBER respektive FIBER redogör kommissionen, förutom för riktlinjer som rör den materiella bedömningen av olika former av statliga stöd, också för den utvärdering, övervakning och rapportering som sker i fråga om godkända stöd samt sådana stöd som omfattas av någon av gruppundantagsförordningarna. Dessa bestämmelser finns i punkterna 242–245, 252 och 253 i EEAG, kapitel II i GBER samt kapitel II i FIBER.

Enligt GBER och FIBER åligger det medlemsstaterna att till kommissionen lämna dels information om stödåtgärden via ett elektroniskt anmälningssystem (senast 20 arbetsdagar efter stödåtgärdens ikraftträdande), dels en årlig rapport till kommissionen om stödåtgärden. Vidare genomför kommissionen varje år granskningar av ett urval av medlemsstaternas stödordningar. Kommissionens senaste årliga granskning omfattade 96 stödordningar. Vid en sådan granskning undersöker kommissionen om respektive stödordning följer bestämmelserna i kommissionens beslut eller bestämmelserna i tillämplig gruppundantagsförordning. Därutöver väljer kommissionen ut ett

begränsat antal enskilda stöd inom respektive stödordning för närmare kontroll av om de följer de tillämpliga reglerna för statligt stöd.

Enligt punkterna 104–106 i EEAG, artikel 9.1 i GBER samt artikel 9 i FIBER är medlemsstaterna skyldiga att se till att viss information offentliggörs på en övergripande webbplats för statligt stöd på nationell eller regional nivå. De uppgifter som ska offentliggöras är dels viss sammanfattande information om själva stödåtgärden och den fullständiga texten till stödåtgärden, dels viss tillkommande information om varje beviljat individuellt stöd som överstiger 30 000 euro för stöd som omfattas av FIBER och som överstiger 500 000 euro i övriga fall. Uppgifterna ska årligen redovisas per respektive stödordning. Den tillkommande information som avses för statligt stöd som ges i form av skattebefrielse är i huvudsak följande:

- Stödmottagarens namn och referens (organisationsnummer).
- Typ av företag (små eller medelstora respektive stora).
- Region där stödmottagaren är belägen, på NUTS 2-nivå.
- Verksamhetsområde på Nace-gruppnivå.
- Stödbeloppets storlek per stödmottagare, redovisat i beloppsintervall.

Medlemsstaterna är skyldiga att iaktta kraven avseende insamlande av uppgifter rörande offentlighet och information.

Redan tidigare riktlinjer respektive gruppundantagsförfordningar innehöll en skyldighet för medlemsstaterna att bevara detaljerad information över varje individuellt stöd och förse kommissionen med de uppgifter som kommissionen ansåg sig behöva för att övervaka tillämpningen av EU:s statsstödsregler. En nyhet i EEAG, GBER respektive FIBER, som återspeglas i den svenska hanteringen av statligt stöd på området, är emellertid de uttryckliga krav som ställs på offentliggörande och information om individuella stödmottagare. En förutsättning för att kunna uppfylla dessa krav är att det säkerställs att de nödvändiga uppgifterna kan inhämtas när det gäller stöd inom lagen (1994:1776) om skatt på energi. Riksdagen har av det skälet i maj 2016 beslutat om förändringar av bränslebeskattningen (lag [2016:505] om ändring i lagen [1994:1776] om skatt på energi, prop. 2015/16:159, bet. 2015/16:SkU26, rskr. 2015/16:254) samt i november 2016 beslutat om förändringar av energibeskattningen av el (lag [2016:1072] om ändring i lagen [1994:1776] om skatt på energi, prop. 2016/17:1, bet. 2016/17:FiU1, rskr. 2016/17:49).

Av artikel 44 i GBER framgår att stödordningar i form av nedsättning av miljöskatter som uppfyller villkoren i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, det s.k. energiskattedirektivet, ska anses vara förenliga med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 i EUF-fördraget och ska undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 i EUF-fördraget, om villkoren i artikel 44 och i kapitel I i GBER är uppfyllda. Vidare framgår att de som beviljas skattenedsättningen ska väljas på grundval av transparenta och objektiva kriterier och ska betala åtminstone den respektive minimiskattenivå som fastställs i energiskattedirektivet. För vattenbruksverksamhet gäller enligt artikel 45 i FIBER att stöd i form av skattebefrielser eller skattenedsättningar som antas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 15.3 i energiskattedirektivet ska vara förenliga med

den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 c och undantas från anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 i EUF-fördraget, under förutsättning att de villkor som föreskrivs i energiskattedirektivet och i kapitel 1 i FIBER är uppfyllda. Vidare framgår att de som beviljas skattenedsättning ska väljas ut på grundval av transparenta och objektiva kriterier och att de, i tillämpliga fall, ska betala åtminstone den respektive minimiskattenivå som fastställs i energiskattedirektivet.

Stödordningar i form av skattenedsättningar ska baseras på en minskning av den tillämpliga miljöskattesatsen eller på betalningen av ett fast ersättningsbelopp eller på en kombination av dessa två metoder.

Stöd får inte beviljas för biobränslen som är föremål för en leverans- eller inblandningsskyldighet.

Av definitionerna i artikel 2 framgår att med unionens minimiskattenivå avses den minimiskattenivå som anges i unionslagstiftningen för energiprodukter och elektricitet vilket betyder den lägsta skattenivå som anges i bilaga I till energiskattedirektivet.

Med stöd av artikel 109 i EUF-fördraget har kommissionen även antagit följande fyra förordningar om stöd av mindre betydelse, s.k. de minimisstöd:

- kommissionens förordning (EU) nr 360/2012 av den 25 april 2012 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse,
- kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse,
- kommissionens förordning (EU) nr 1408/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom jordbrukssektorn, och
- kommissionens förordning (EU) nr 717/2014 av den 27 juni 2014 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse inom fiskeri- och vattenbrukssektorn.

Av förordningarna följer att stöd som beviljas ett företag under en angiven tidsperiod och som tillsammans med andra de minimis stöd inte överskrider ett bestämt belopp inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 och omfattas därmed inte heller av anmälningsskyldigheten i artikel 108.3 i EUF-fördraget. Kommissionens krav på medlemsstaterna syftar till att säkerställa att några olagliga stöd inte beviljas. Förordningarna om stöd av mindre betydelse innehåller bl.a. ett krav på registerhållning. Medlemsstaten ska antingen upprätta ett centralt register över samtliga stöd som beviljats av myndigheterna i medlemsstaten eller på annat sätt säkerställa att uppgifter registreras och sammanställs så att det i efterhand kan kontrolleras att villkoren i förordningarna följs.

3 Utvidgad energiskattebefrielse för egenproducenter av förnybar el

3.1 Inledning

Regeringens målsättning är att Sverige på sikt ska ha ett energisystem som baseras på 100 procent förnybar energi och en 100 procent förnybar elproduktion 2040. Som en del i klimatomställningen måste användningen av fossila bränslen minska och andelen förnybar energi öka. Regeringen har, i enlighet med vad som aviserades i budgetpropositionen för 2016, arbetat för att ge solelen bästa möjliga skatteläge. Den 21 november 2016 presenterade regeringen en väg framåt i tre steg med ambitionen att på sikt helt ta bort energiskatten på solel som framställs på samma ställe där den förbrukas. Regeringens ambition betyder att den producent som har flera mindre soleanläggningar som tillsammans uppgår till 255 kilowatt eller mer ska få kraftigt sänkt skatt och på sikt kan bli helt skattebefriad. Ambitionen omfattar el från soleanläggningar som understiger 255 kilowatt och således inte de allra största soleanläggningarna.

Som det första av de tre stegen presenterades en avsikt att föreslå en sänkning av skatten för den berörda elen från normalskattenivån (idag 29,2 öre per kilowattimme) till 0,5 öre per kilowattimme genom avdrag, vilket innebär en sänkning med över 98 procent.

Det första steget avses innebära dels

1. att det befintliga undantaget från skatteplikt kvarstår, så att full skattefrihet fortsatt råder inom undantagets gränser (255 kilowatt), dvs. att den mycket stora majoritet av solelproducenterna som i dag är helt skattebefriade ska förbli det, dels
2. att skattenivån sänks till 0,5 öre per kilowattimme för viss el genom avdrag. Den nya skattenedsättningen träffar den el som framställs av aktörer vars sammanlagda produktionskapacitet överskrider gränsen i undantaget men där elen uppfyller överföringskravet och kravet rörande de individuella anläggningarnas storlek. Ännu fler producenter av solel för eget bruk får då sänkt skatt.

Det andra steget innebär inledande av ett arbete med att ta fram en lagrådsremiss som föreslår ett helt borttagande av energiskatten för berörd förnybar el, inklusive solel, samtidigt som förslaget respekterar EU-rätten. Efter framtagande av lagrådsremiss avser regeringen att genom en statstödsanmälan till EU-kommissionen ansöka om kommissionens godkännande av undantag från beskattning för denna förnybara el, inklusive solel, för eget bruk.

Det tredje steget innebär det påverkansarbete som regeringen kommer bedriva för att EU:s regelverk och system ska underlätta klimatomställning i ljuset av klimatavtalet från Paris.

I föreliggande promemoria behandlas genomförandet av det första steget.

3.2 Förslag till utvidgad skattebefrielse för förnybar el

Promemorians förslag: Vid sidan av det befintliga undantaget från skatteplikt, som omfattar solesproducenter med en sammanlagd produktionskapacitet understigande 255 kilowatt, införs en ny skattenedsättning som innebär att skattenivån sänks till 0,5 öre per kilowattimme för viss el genom avdrag.

Den nya skattenedsättningen omfattar förnybar el, inklusive solesel, som framställs av aktörer vars sammanlagda produktionskapacitet överskrider gränsen i det nu gällande undantaget från skatteplikt men där elen uppfyller överföringskravet och kravet rörande de individuella anläggningarnas storlek.

En definition införs av vad som avses med elektrisk kraft framställd från förnybara källor.

Skattenedsättningen bedöms omfattas av den allmänna gruppundantagsförordningen. Nedsättningen ges inte till stödmottagare som är företag utan rätt till statligt stöd. En förutsättning för nedsättning som under ett år överskrider 15 000 euro är att den skattskyldige lämnar uppgifter om stödmottagare.

Den utvidgade skattebefrielsen ska utvärderas fem år efter införandet och därefter regelbundet med avseende på dess samhällsekonomiska konsekvenser.

Skälen för förslaget: Genom det befintliga undantaget från skatteplikt i 11 kap. 2 § första stycket 1 lagen om skatt på energi undantas den el som framställs hos den mycket stora majoritet av de som valt att framställa solesel för egen förbrukning. Nuvarande undantag från skatteplikt har fått sin utformning efter förslag i budgetpropositionen för 2016 (prop. 2015/16:1, bet. 2015/16:FiU1, rskr 2015/16:51). Samtidigt som regeringen lade fram förslaget om förändringar av undantaget så uttalade regeringen att den finner det angeläget att undersöka möjligheterna till ytterligare stimulans till produktion av el med solceller samt aviserade att den avser att se över förutsättningarna för att skattemässigt gynna solenergi, i synnerhet den el som produceras och förbrukas bakom en och samma anslutningspunkt eller på en och samma fastighet, och där den kraften är skattepliktig med anledning av att den produceras i en anläggning som ensam eller tillsammans med andra anläggningar överstiger de föreslagna effektgränserna.

Enligt det nuvarande undantaget från skatteplikt undantas el som framställts i en anläggning med en sammanlagd installerad generatoreffekt av mindre än 50 kilowatt, av någon som förfogar över en sammanlagd installerad generatoreffekt av mindre än 50 kilowatt, och den elektriska kraften inte har överförts till ett ledningsnät som omfattas av nätkoncession som meddelats med stöd av 2 kap. 1 § lagen (1997:857).

När det gäller el som framställts från vind, vågor eller sol gäller dock att den ovan nämnda installerade generatoreffekten om 50 kilowatt ska motsvaras av en generatoreffekt om 125 kilowatt (vind eller vågor) respektive topp effekt om 255 kilowatt (sol).

Det nuvarande undantaget från skatteplikt är administrativt motiverat. Av administrativa skäl finns det anledning att undanta produktion av små volymer av el från beskattning. Genom ett undantag kan den administrativa bördan för såväl små företag som enskilda hushåll hållas nere samtidigt som beskattningsmyndighetens hantering underlättas. En sådan administrativ gräns bör utformas så att den omfattar undantag för el som framställts i små kraftverk som beskattningsmyndigheten har svårigheter att finna och för vilka kostnaderna för administrationen vida överstiger den skatteuppbörd som beskattning skulle lett till.

Det undantag från skatteplikt för förnybar elproduktion som gällde innan den 1 juli 2016 hade inte enbart kritiserats för att det skulle riskera att orsaka snedvridningar inom elcertifikatsystemet, mellan renodlade elproducenter och t.ex. fastighetsbolag, samt mellan energiformer utan det hade även kommit att ifrågasättas av bl.a. branschföreningarna Svensk Energi och Norsk Energi som ett otillåtet statligt stöd enligt EU-rätten.

Det är en viktig princip för skattepolitiken att regelverket ska vara förenligt med EU-rätten. Det gäller inte bara i förhållande till specifika rättsakter utan även till bestämmelser i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt om fri rörlighet för personer, varor, tjänster och kapital samt reglerna om statligt stöd (prop. 2015/16:100 s. 105). Principen är viktig, inte bara för att respektera lojalitetsförpliktelsen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, EUF-fördraget, utan även för att kunna tillhandahålla varaktiga och förutsägbara regler för enskilda. Ett undantag från beskattning av viss el som i annat fall skulle ha beskattats kan, som framgått av föregående avsnitt, innebära ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget. Undantaget från skatteplikt har därför utformats på så sätt att undantaget varken i sin helhet eller i delar kan anses medföra ett statligt stöd till de producenter eller den produktion som omfattas av undantaget. En likabehandling mellan olika produktionssätt har således eftersträvat. Förändringen ledde till en minskad risk för att enskilda aktörer att bli återbetalningsskyldiga p.g.a. EU:s statsstödsregler och innebar således ett steg i regeringens arbete med att tillhandahålla varaktiga och förutsägbara regler för enskilda.

Förändringen av undantaget från skatteplikt innebar även en utvidgning av undantaget från skatteplikt till att även omfatta vissa aktörer som framställer el i små anläggningar för egen förbrukning men vars förbrukning tidigare inte omfattades av undantaget på grund av att de yrkesmässigt levererade el. Det kunde röra sig om ekonomiska föreningar som säljer el till medlemmar, elhandelsbolag eller annan, utan att vara medvetna om att den som yrkesmässigt levererar el kraft inte omfattades av det tidigare undantaget från skatteplikt för egenproducerad elektrisk kraft samt dessutom var skattskyldig för energiskatt på elektrisk kraft.

Det är angeläget att ge ytterligare stimulans till produktion av el med solceller och särskilt sådan el som produceras och förbrukas bakom en och samma anslutningspunkt men som är skattepliktig enbart med anledning av att den sammanlagda produktionskapacitet som den skattskyldige förfogar över överskrider gränsen i det administrativa undantaget från skatteplikt.

Den tillkommande skattenedsättningen bör i princip enbart gälla för den el som förbrukas hos producenten. Detta bör åstadkommas genom att nedsättningen, i likhet med undantaget från skatteplikt, inte ska gälla för el som överförs till ett ledningsnät som omfattas av nätkoncession som meddelats med stöd av 2 kap. ellagen (1997:857). En sådan begränsning är även motiverad av att den minskar risken för snedvridning av konkurrensen mellan de aktörer som producerar både för egen och andras förbrukning samt de som enbart producerar för försäljning.

För att inte riskera att snedvrida konkurrensen inom elcertifikatsystemet bör en tillkommande skattenedsättning i princip inte omfatta samma el som dessutom omfattas av elcertifikatsystemet. En omotiverad överlappning av styrmedel kan i viss mån undvikas genom en begränsning av hur stora anläggningar som omfattas av den tillkommande skattenedsättningen. Undantaget från skatteplikt innehåller en effektgräns som dels är kopplad till storleken på respektive anläggning, dels kopplad till hur stor sammanlagd effekt som respektive aktör förfogar över. Denna effektgräns i undantaget har med beaktande av överföringsbegränsningen lagts på en nivå som innebär att den ekonomiska fördel som ett undantag från skatteplikt medför inte kan anses påverka handeln mellan medlemsstaterna och inte heller snedvrida konkurrensen eller hota att snedvrida konkurrensen. Den anläggningsspecifika effektnivå som används i undantaget från skatteplikt har bedömts respektera villkoren i avtalet mellan Sverige och Norge om ökade ambitioner i det gemensamma elcertifikatsystemet. För att de i avsnitt 3.1 aviserade skattenedsättningarna varken ska strida mot nämnda avtal eller mot intentionerna i avtalet bör den anläggningsspecifika effektgränsen i undantaget gälla som gräns även för en tillkommande energiskattenedsättning för förnybar el.

För att likabehandla olika produktionssätt bör vid utformningen av skattenedsättningen beaktas dels att elproduktion från samtliga förnybara källor bör omfattas av skattenedsättningen, dels att det finns vissa skillnader i typiska fullasttimmar för olika produktionssätt på samma sätt som i undantaget från skatteplikt. Det innebär att skattenedsättningen enbart bör omfatta förnybar el som framställs i anläggningar med en sammanlagd installerad generatoreffekt av mindre än 50 kilowatt. När det gäller el som framställts från vind, vågor eller sol bör, på motsvarande sätt som i gällande undantag från skatteplikt, den nämnda installerade generatoreffekten om 50 kilowatt motsvaras av en generatoreffekt om 125 kilowatt (vind eller vågor) respektive topp effekt om 255 kilowatt (sol). Vid framställning av elektrisk kraft från olika källor ska de installerade effekterna räknas om och läggas samman.

Mot bakgrund av det ovanstående föreslås den nya skattenedsättningen träffa den el som framställs från förnybara källor av aktörer vars sammanlagda produktionskapacitet överskrider gränsen i det nuvarande undantaget från skatteplikt men där elen uppfyller överföringskravet och kraven rörande de individuella anläggningarnas storlek samt omräkning vid framställning av el från olika förnybara källor. Någon särskild energiskattelättnad föreslås således inte ges för el som framställs i anläggningar som överskrider den anläggningsspecifika effektgränsen i undantaget från skatteplikt. I likhet med undantaget från skatteplikt för el från förnybara källor omfattas den tillkommande skattenedsättningen av

den möjlighet i energiskattedirektivet, artikel 15.1.b, för medlemsstaterna att tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse eller skattenedsättning för el från förnybara källor. Det gäller alltså i förhållande till energiskattedirektivets regler.

För att en stödordning ska omfattas av någon av de aktuella gruppundantagsförordningarna på statsstödsområdet, dvs. GBER eller FIBER, måste stöden uppfylla de krav som ställs i dessa. Ett av dessa krav är att stödmottagarna inte får vara företag i svårigheter eller föremål för återbetalningskrav beträffande olagligt erhållet statsstöd.

I gruppundantagsförordningarna ställs bl.a. krav på att vissa uppgifter om stödmottagare offentliggörs på en webbplats. För att dessa villkor ska kunna uppfyllas har en definition av stödordning och en definition av stödmottagare införts i 1 kap. 11 a § respektive 11 b § LSE. Stödmottagare är, när det gäller stödordningar som avser energiskatt på el, den som förbrukat el för något av de ändamål som avses i stödordningen.

Medlemsstaterna är även skyldiga att se till att viss information offentliggörs på en övergripande webbplats för statligt stöd på nationell eller regional nivå. De uppgifter som ska offentliggöras är dels viss sammanfattande information om själva stödåtgärden och den fullständiga texten till stödåtgärden, dels viss tillkommande information om varje beviljat individuellt stöd när det sammanlagda stödet överstiger vissa gränser. För skattestöd så ska uppgifterna redovisas årligen per respektive stödordning.

För att en stödordning i form av nedsättning av miljöskatter som uppfyller villkoren i energiskattedirektivet ska anses vara förenlig med den inre marknaden och ska undantas från anmälningsskyldigheten krävs även att de som beviljas skattenedsättningen ska väljas på grundval av transparenta och objektiva kriterier och ska betala åtminstone den respektive minimiskattenivå som fastställs i energiskattedirektivet. Av artikel 2 i GBER framgår att unionens minimiskattenivå betyder den lägsta skattenivå som anges i bilaga I till energiskattedirektivet. För yrkesmässig användning av el uppgår den lägsta skattenivån i Bilaga I till 0,5 euro per megawattimme vilket ungefär motsvarar den nedsatta skattenivå om 0,5 öre per kilowattimme som bl.a. används för förbrukning i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet.

En fördel med att anpassa stödåtgärder så att de följer villkoren i gruppundantagsförordningarna är, som framgår ovan, att kommissionens godkännande inte behöver inväntas innan stödordningen kan börja tillämpas. En annan fördel är att det, till skillnad från stöd under kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse, inte finns takbelopp per stödmottagare. Detta innebär att stödmottagaren inte riskeras att utestängas från stöd under denna eller annan stödordning med anledning av att det sammanlagda stöd som stödmottagaren tidigare fått under denna och andra stödordningar överskrider en gräns.

Mot bakgrund av det ovanstående föreslås att skattenedsättningen åstadkommas genom ett avdrag i den punktskattedeklaration som skattskyldiga lämnar. För att skattenedsättningen ska uppfylla villkoren i allmänna gruppundantagsförordningen föreslås skattenivån efter avdrag uppgå till 0,5 öre per kilowattimme, nedsättningen bör inte vara tillgänglig för stödmottagare som är ”företag utan rätt till statligt stöd”

(se avsnitt 2.3 och 1 kap. 12 § LSE). Vidare ska en förutsättning för nedsättning som överskridande 15 000 euro under ett år vara att den skattskyldige lämnar ”uppgifter om stödmottagare” (se avsnitt 2.3 och 1 kap. 13 § LSE). Detta för att, oberoende av vilken gruppundantagsförordning som stödmottagaren omfattas av, säkerställa att tillräcklig information samlas in (jfr 11 kap. 12 a §). Skattenedsättningen är öppen för alla som uppfyller villkoren för skattenedsättningen. Villkoren, som framgår av lagtexten och kommer vara allmänt tillgängliga, får anses objektiva och transparenta. För att ovannämnda villkor i gruppundantagsförordningarna ska kunna uppfyllas bör även definitionerna av stödordning och stödmottagare uppdateras. I 1 kap. 11 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, vari anges vad som ska anses som stödordning i den lagen bör den tillkommande skattenedsättningen läggas till som en ny artonde punkt, dvs. efter övriga stödordningarna på elskatteområdet vilka från och med 1 januari 2017 tas upp i punkterna 12 – 17. Från och med den 1 januari 2017 framgår det av 1 kap. 11 b § LSE vem som är att anse som stödmottagare för då gällande stödordningar på elskatteområdet. I och med införandet av en ny skattenedsättning så bör även denna reglering uppdateras genom att hänvisningen till stödordningar även inkluderar den nya stödordningen.

Som ovan beskrivits bör den tillkommande skattenedsättningen begränsas till el från förnybara källor och grunden för ett undantag ifrån reglerna i energiskattedirektivet artikel 15.1 b Till skillnad från inkomstskattelagen (1999:1229) saknas det i LSE en definition av vad som anses vara el från förnybara källor. Den definition av förnybar el som infördes i 67 kap. 29 § första stycket inkomstskattelagen, efter förslag av utredningen om nettodebitering av el (SOU 2013:46), har utformats med utgångspunkt i energiskattedirektivets regler. Enligt artikel 15.1.b i energiskattedirektivet får medlemsstaterna tillämpa fullständig eller partiell skattebefrielse i följande fall i fråga om el:

- från sol, vind, vågor, tidvatten eller jordvärme,
- från vattenbaserad energi alstrad i vattenkraftverk,
- som framställs från biomassa och ur produkter som framställs från biomassa,
- som framställs från metan från nedlagda kolgruvor, och
- som alstras från bränsleceller.

Utredningen om nettodebitering av el gjorde mot denna bakgrund bedömningen att som utgångspunkt lämpligen bör gälla att med förnybar el ska avses el som framställs från sådana energikällor som anges i artikel 15.1.b i energiskattedirektivet. Utredningen bedömer dock att det inte finns skäl att el som framställs från metan från nedlagda kolgruvor ska omfattas av definitionen. Mot denna bakgrund föreslår utredningen att med förnybar el avses elektrisk kraft som framställs från sol, vind, vågor, tidvatten eller jordvärme, från vattenbaserad energi alstrad i vattenkraftverk, från biomassa. I budgetpropositionen för 2015 (prop. 2014/15:1, volym 1, avsnitt 6.5.4) uttalas att det är angeläget att skattereduktionen utformas på ett sådant sätt att den underlättar för mikroproduktion av förnybar el. I detta avseende är det av central betydelse att skattereduktionen omfattar så många förnybara energikällor som möjligt. Vidare framgår att regeringen, i likhet med utredningen, anser att det framstår som naturligt att som utgångspunkt bör gälla att

med förnybar el avses el som framställs från sådana energikällor som anges i artikel 15.1.b i energiskattedirektivet, dock inte el som framställs från metan från nedlagda kolgruvor.

Mot bakgrund av de ovan nämnda skälen för en definition av förnybar el för tillämpningen av skattereduktionen för mikroproduktion av förnybar el så föreslås att det i lagen om skatt på energi införs en särskild definition av vad som avses med elektrisk kraft från förnybara källor motsvarande den som gäller för förnybar el i skattereduktionen av mikroproduktion av förnybar el.

Det ovan beskrivna förslaget behandlar första steget i den av regeringen presenterade trestegslösning som beskrivs i avsnitt 3.1. En stor fördel med trestegslösningen är att den föreslagna sänkningen kan införas snabbt för att inte fördröja investeringar. Som framgår av avsnitt 3.1 avser regeringen, i ett andra steg, ta fram en lagrådsremiss som argumenterar för och föreslår ett helt borttagande av energiskatten för berörd el samtidigt som förslaget respekterar EU-rätten.

Den utvidgade skattebefrielsen ska utvärderas fem år efter införandet och därefter regelbundet med avseende på dess samhällsekonomiska konsekvenser

Lagförslag i första steget

Förslaget föranleder dels införandet av två nya paragrafer, 1 kap. 18 § och 11 kap. 10 §, i lagen (1994:1776) om skatt på energi, dels ändringar i 1 kap. 11 a och 11 b §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi i den lydelse som följer av lagen (2016:1072) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi, dels ändringar i 1 kap. 11 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi i den lydelse som följer av lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

4 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: Förslaget om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi bör träda i kraft den 1 juli 2017.

För att undvika att tidigare beslutade lagändringar som ännu inte trätt i kraft ska ersätta nu föreslagna förändringar bör motsvarande ändringar även göras i ändringsförfattningarna inför deras ikraftträdande.

Skälen för förslaget: Fördelen med trestegslösningen som beskrivits i avsnitt 2.2 är att den sänkning av skattenivån som föreslås i första steget kan införas snabbt för att inte fördröja investeringar. Innan förslaget kan träda i kraft måste emellertid förslaget remitteras, lagrådsgranskas riksdagsbehandlas och slutligen måste lag utfärdas. Mot ovan nämnda bakgrund har tidigast möjliga ikraftträdande bedömts vara den 1 juli 2017.

Förslaget om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi träder i kraft den 1 juli 2017. Lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi träder i kraft den 1 januari 2018. Nämnade lag innehåller ändringar av 1 kap. 11 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi. För att undvika att tidigare beslutade lagändringar som ännu inte trätt i kraft ska ersätta nu föreslagna förändringar bör motsvarande ändringar även göras i ändringsförfattningarna inför deras ikraftträdande.

5 Konsekvensanalys

5.1 Inledning

Förslaget innebär en förändring jämfört med beskattningen enligt de regler för skatteplikt för energiskatt på elektrisk kraft som infördes den 1 juli 2016 efter förslag i budgetpropositionen för 2016 (prop. 2015/16:1, volym 1, avsnitt 6.22). I budgetpropositionen för 2016 beskrivs konsekvenserna i allmänhet för det förändrade undantaget från skatteplikt. De konsekvenser som beskrivs i detta avsnitt tar sin utgångspunkt i de regler som gäller fr.o.m. halvårsskiftet 2016.

5.2 Effekter för företag

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter för företag i den omfattning som är nödvändig i det aktuella lagstiftningsärendet och avseende de aspekter som ska belysas enligt 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. Det sker mot bakgrund av tillgängliga uppgifter och i den omfattning som är möjlig.

Förslaget innebär en ökad subvention till de företag som, i syfte att helt eller delvis täcka den egna elanvändningen, äger eller planerar att bygga ett flertal solkraftsanläggningar som var och en är under effektgränsen, men som sammantaget överstiger effektgränsen. Förslaget bedöms därför ge stärkta incitament för bl.a. större fastighetsägare till att, i första hand, investera ytterligare i solkraftsproduktion.

I nuläget bedöms andelen solkraft vara för låg för att, annat än marginellt, påverka prisbildningen på grossistmarknaden för elektrisk kraft. Samtidigt kan en kraftigt utbyggd solkraftsproduktion på längre sikt innebära att prisbildningen på grossistmarknaden påverkas. Prispåverkan kan t.ex. uppstå genom minskad efterfrågan på elektrisk kraft från de företag som investerar i solkraft samt genom att den solkraftsproduktion som inte används för att täcka egenanvändning ökar och säljs vidare på grossistmarknaden för elektrisk kraft. Den tekniska potentialen för solkraft är betydande, varför en storskalig framtida solkraftsutbyggnad kan förväntas leda till att prisbildningen på elmarknaden påverkas. Noteras bör även att solkraft, på motsvarande sätt som vindkraft, är att betrakta som intermitterant, vilket kan innebära att elsystemets förmåga att balansera kortsiktiga obalanser kan behöva

förstärkas ytterligare om andelen solkraft på elmarknaden kraftigt skulle öka. I detta sammanhang spelar dock det bidrag som privatpersoner kan få för installation av system för lagring av egenproducerad elenergi en naturlig roll för att styra mot en bättre matchning mellan elproduktion och elförbrukning.

Förslaget bedöms i första hand påverka den elektriska kraft som framställs i solkraftsanläggningar där anläggningsägaren kontrollerar flera elproduktionsanläggningar som var och en har en installerad effekt som är mindre än 255 kilowatt, men där anläggningarna sammantaget har en installerad effekt som åtminstone uppgår till 255 kilowatt. Det bedöms totalt handla om ett tjugotal företag, i första hand med verksamhet inom fastighetssektorn, som för närvarande påverkas av föreslagen regeländring. Sammantaget bedöms de solkraftsanläggningar dessa företag kontrollerar ha en installerad effekt om knappt 6 000 kilowatt. Den elproduktion som sker i de av företagets solkraftsanläggningar som har en installerad effekt under effektgränsen bedöms på årsbasis uppgå till ca 4 900 000 kilowattimmar. Den elproduktionen bedöms ske för att täcka företagets egna interna elbehov och inte säljas vidare, s.k. egenanvändning.

Det kan noteras att det, i första hand, rör sig om företag som sammantaget kontrollerar betydande solkraftskapacitet som påverkas av förslaget. Effektgränsen för solkraft (255 kilowatt) motsvarar en årlig elproduktion om ca 250 000 kilowattimmar, vilket t.ex. är mer än tillräckligt för att helt täcka det årliga elbehovet för 12 eluppvärmda typvillor som har en årlig elanvändning på 20 000 kilowattimmar per villa och år. Det är också bl.a. därför som antalet företag som i nuläget påverkas av regeländringen bedöms vara begränsat. En annan förklaring är att, även om det finns tusentals solkraftsanläggningar i landet, har dessa normalt en, i jämförelse med effektgränsen, mycket låg installerad effekt och ägarna kontrollerar i regel endast enskilda anläggningar. Därför utgör den effektgräns som gäller sedan den 1 juli 2016 i de allra flesta fall inte någon egentlig begränsning.

Den regeländring som behandlas i föreliggande promemoria föreslås träda i kraft den 1 juli 2017. I Finansdepartementets promemoria Skatteförslag med anledning av energiöverenskommelsen (Fi2016/04184/S2) föreslås bl.a. att normalnivån för energiskatten på elektrisk kraft höjs med 3,0 öre per kilowattimme fr.o.m. den 1 juli 2017, dvs. från 29,5 till 32,5 öre per kilowattimme. Förslaget bedöms därmed innebära en skattesänkning för egenproducerad och egenanvänd elektrisk kraft som motsvarar $32,5 - 0,5 = 32,0$ öre per kilowattimme.

Baserat på dessa utgångspunkter beräknas den egenanvändning av elektrisk kraft som sker i dessa företag sammantaget få en bruttoskattesänkning med ca 2,0 miljoner kronor per år. Netto, efter bolagsskatteeffekter, bedöms den totala skattesänkningen uppgå till 1,5 miljoner kronor per år. För det andra halvåret 2017 bedöms nettoskattesänkningen till 0,8 miljoner kronor.

I tabell 1 exemplifieras hur den föreslagna regeländringen kan påverka den energiskatt på elektrisk kraft som tre företag med varierande innehav av solkraftsanläggningar får betala. *Företag A* har flera anläggningar, varav åtminstone en har en installerad effekt som överskrider effektgränsen. Om all den elektriska kraft som produceras i de av

företagets solkraftsanläggningar som har en installerad effekt som är under 255 kilowatt är egenanvänd, skulle den föreslagna regeländringen, allt annat lika, leda till att energiskatten på elektrisk kraft minskar med 288 000 kronor per år. *Företag B* har tre solkraftsanläggningar som alla är under effektgränsen. Om all den elektriska kraft som produceras i dessa anläggningar är egenanvänd innebär förslaget, allt annat lika, att energiskatten på elektrisk kraft minskar med 184 000 kronor per år. *Företag C* äger en anläggning som är över effektgränsen. Den elektriska kraft som produceras av den anläggningen påverkas därför inte av föreslagen regeländring.

Tabell 1 Exempel på effekter för individuella företag med solkraftsanläggningar som sammantaget har en installerad effekt över 255 kilowatt (kW)

	Solkraftsanläggningar			Energiskatt på elektrisk kraft		
	Total effekt (kW)	Antal (st)	Effekt i anläggningar <255 kW (kW)	Oförändrade regler (kr/år)	Efter regeländring (kr/år)	Förändring (kr/år)
Företag A	1 300	5	900	422 500	134 500	-288 000
Företag B	575	3	575	186 875	2 875	-184 000
Företag C	270	1	0	87 750	87 750	0

Anm.: Med antaganden om en skattesats på 32,5 öre per kilowattimme, att anläggningarna uppnår 1 000 fullasttimmar per år och att den elektriska kraft som produceras i berörda solkraftsanläggningar är egenanvänd.

Även vissa vind- och vattenkraftverk påverkas av förslaget. Bedömningen är, utifrån tillgänglig data i elcertifikatregistret, dock att det handlar om ett fåtal anläggningar. Den totala skattesänkningen för den elektriska kraft som produceras för egenanvändning i dessa vind- och vattenkraftsanläggningar bedöms brutto uppgå till ca 50 000 kronor per år och netto till ca 40 000 kronor per år.

Förslagets effekter på företagens administrativa börda bedöms vara mycket begränsad. Den elektriska kraft som framställs i dessa anläggningar är redan skattepliktig, det är bara nivån på den slutliga energiskatten som förändras. Den administration som tillkommer är att den skattskyldige behöver göra avdrag för den lägre skattenivån i energiskattedeklarationen, denne behöver därför inte exempelvis ligga ute med något belopp. Sammantaget bedöms förslaget medföra ökade administrativa kostnader som beräknas till knappt 30 000 kronor per år, vilket kan jämföras med den nettoskattesänkning om ca 1,9 miljoner kronor per år som regeländringen sammantaget bedöms medföra för berörda företag.

Energiskatt på elektrisk kraft utgår enligt samma regelverk och skattenivå oavsett företagets storlek. Bedömningen är därför att det vid utformningen av förslaget inte är nödvändigt att ta särskild hänsyn till små företag.

5.3 Effekter för hushåll och offentlig sektor

Förslaget bedöms inte direkt påverka hushållen. I allt väsentlig understiger den installerade effekten i de solkraftsanläggningar som ägs av privatpersoner effektgränsen på 255 kilowatt. Egenanvändningen av den elektriska kraft som produceras i dessa anläggningar är därmed i regel undantagen från skatteplikt. En betydande ökning av andel solkraft i elsystemet kan leda till att såväl grossistmarknadspriset på el som nättarifferna påverkas. Det kan indirekt påverka bl.a. hushållens elkostnader. Eftersom andelen solkraft är mycket låg, bedöms dock dessa effekter för närvarande som marginella.

Några kommuner äger dels företag, dels egna solkraftsanläggningar som bedöms påverkas av förslaget. Därmed kommer dessa kommuner direkt eller indirekt påverkas av föreslagen regeländring. Sammantaget bedöms förslaget leda till att den elektriska kraft som produceras av de solkraftsanläggningar som ägs direkt av kommuner får en minskad kostnad för energiskatt på elektrisk kraft med ca 0,5 miljoner kronor per år.

5.4 Offentligfinansiella effekter

Sammantaget beräknas förslaget leda till en offentligfinansiell bruttokostnad om ca 2,5 miljoner kronor per år. Punktskatter är att betrakta som avdragsgilla kostnader gentemot bolagsskatten och även de solkraftsanläggningar som ägs av det statliga bolaget Akademiska Hus AB bedöms påverkas av regeländringen. I enlighet med finansdepartementets rapport Beräkningskonventioner 2017 bedöms den offentligfinansiella effekten vara noll för den del av en regeländring som påverkar ett statligt ägt bolags resultat, dvs. en förändrad beskattning av statliga bolag är att anse som offentligfinansiellt neutral. Sammantaget beräknas nettokostnaden därför till ca 1,6 miljoner kronor per år. Då regeländringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2017 bedöms nettokostnaden för 2017 till ca 0,8 miljoner kronor (halvårseffekt). Eftersom förslaget stimulerar till en ökad utbyggnad av solkraft kan de offentligfinansiella kostnaderna förväntas öka i framtiden.

5.5 Effekter för myndigheter och domstolar

Skatteverket behöver bl.a. utveckla befintliga blanketter och it-system för att kunna ta emot de uppgifter som vissa aktörer enligt förslaget i denna promemoria blir skyldiga att lämna. Vidare ska Skatteverket lämna dessa uppgifter till Europeiska kommissionen för offentliggörande vilket kan komma att kräva utveckling av befintliga it-system. Utgångspunkten är att det kan hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslaget bedöms inte påverka antalet mål eller på annat sätt påverka arbetsbelastningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna och inte heller medföra några ökade kostnader för andra myndigheter.

5.6 Effekter för miljön

Förslaget bedöms understödja målet om 100 procent förnybar elproduktion 2040. Förslaget bedöms stödja investeringar i, i första hand, solkraft och den miljönytta som förnybar elproduktion innebär. Den utökade subventionen till solkraft förväntas leda till att mer solkraft byggs ut. Att den förnybara elproduktionen totalt sett byggs ut så att målsättningarna för utbyggnaden uppnås säkerställs dock, i allt väsentligt, genom elcertifikatsystemet.

Solkraft är en förnybar energiteknik som är gynnsam i ett klimatsperspektiv. Solkraft är ett av de elproduktionsslag som har minst direkt miljöpåverkan bl.a. eftersom inga växthusgasutsläpp och andra skadliga luftutsläpp genereras under användning. Vid placering på byggnader eller inom bebyggd miljö tas ingen ny markyta i anspråk. Förslaget stimulerar till en ökad utbyggnad av solkraft och beroende på vilka produktionsslag som ersätts kan det på sikt bidra till miljömålen Bara naturlig försurning och Frisk luft. De positiva miljöeffekterna är svåra att kvantifiera men förväntas öka i framtiden.

Regeringen bedömer att solkraft är ett av de förnybara energislag som kan komma ifråga när Sverige utvecklas mot ett fossilfritt välfärdsland. En ökad mängd elektricitet producerad från solkraft utanför elcertifikatsystemet har också potential att på sikt ersätta andra kraftkällor och bidra till att Sverige på sikt ska ha 100 procent förnybar energi. Om detta leder till ett lägre elpris kan en ökad elproduktion från solkraft försämra lönsamheten för el- och värmeproduktion (exempelvis fjärvärme) med biobränsle i kraftvärmeverk relativt lönsamheten för produktion av biodrivmedel för transporter. En ökad elproduktion från solkraft kan därmed också minska behovet av biobränsle för kraft- och värmeproduktion och därmed frigöra biomassa för produktion av biodrivmedel för transporter. Vad gäller klimatmålen sker elproduktionen inom den handlande sektorn i EU:s system för handel med utsläppsrätter (EU ETS). En ökad solkraftsproduktion i Sverige leder därför inte nödvändigtvis till utsläppsminskningar som påverkar uppfyllnaden av det nationella etappmålet till 2020. En ökad solkraftsproduktion i Sverige påverkar inte heller väsentligt den handlande sektorns totala utsläpp eftersom dessa utsläppsrätter då, till största delen, kommer att frigöras för användning någon annanstans inom systemet. Sverige verkar dock aktivt inom EU för att stärka EU ETS genom att minska det totala utsläppsutrymmet.

5.7 Övriga effekter

Förslaget bedöms inte leda till några betydande konsekvenser avseende jämställdheten mellan kvinnor och män. Förslaget bedöms inte leda till ökade utgifter för hushållen och inte innebära några fördelningsmässiga effekter.

Förslaget bedöms därutöver innebära försumbara effekter av de slag som omnämns i förordningen (2007:1244) om konsekvensutredningar vid regelgivning.

6 Författningskommentar

6.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

I detta avsnitt behandlas ändringar som föreslås träda i kraft den 1 juli 2017.

1 kap.

11 a §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 3.2.

I paragrafen anges de bestämmelser som innehåller sådana skattebefrielser som utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. De olika kategorierna av skattestöd definieras som stödordningar. Varje punkt i paragrafen avser en separat stödordning som antingen godkänts av kommissionen genom ett beslut eller som kommissionen underrättats om med användning av kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 187, 26.6.2014, s. 1), förkortad GBER, respektive kommissionens förordning (EU) nr 1388/2014 av den 16 december 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd till företag som är verksamma inom produktion, beredning och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget (EUT L 369, 24.12.2014, s. 37), förkortad FIBER.

Ändringen i *sjuttonde punkten* innebär att punkten ersätts med ett kommatecken. I den nya *artonde punkten* tas den i avsnitt 3.2 föreslagna nedsättningen för viss egenproducerad förnybar el upp.

11 b §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 3.2.

I paragrafen definieras vilka som i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, anses vara stödmottagare. Ändringen i den tredje punkten, innebär att stödmottagare för den nya stödordningen vilken tas upp i 11 a § 18 är de som förbrukat elektrisk kraft för det nedsättningsberättigade ändamålet, dvs. den tillkommande stödordningen behandlas på motsvarande sätt som gäller för stödordningarna i 12 – 17.

18 §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 3.2.

I paragrafen som är ny anges vad som avses med förnybar el. Paragrafen motsvarar 67 kap. 29 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229). Med elektrisk ”kraft framställd från förnybara källor” avses elektrisk kraft som framställs från sol, vind, vågor, tidvatten eller jordvärme, från vattenbaserad energi som är alstrad i vattenkraftverk, från biomassa eller produkter som framställs från biomassa eller från bränsleceller. Begreppet ”biomassa” har samma innebörd som i 1 kap.

9 § lagen (1994:1776) om skatt på energi. Se även Budgetpropositionen för 2015, prop. 2014/15:1 , volym 1, avsnitt 6.5.4.

11 kap.

10 §

Ändringen föranleds av förslaget i avsnitt 3.2.

Paragrafen är ny. I paragrafens *första stycke* anges vilken el som kan ge avdragsrätt. I likhet med vad som generellt gäller för återbetalning av skatt på el och för avdrag för skatt på el är ett första kriterium att den berörda elen är skattepliktig, dvs. avdragsrätten gäller inte för el som redan är undantagen från skatteplikt.

Av *första punkten* i första stycket följer att nedsättningen enbart gäller förnybar el som framställts i en anläggning med en sammanlagd installerad generatoreffekt av mindre än 50 kilowatt. Punkten motsvarar, bortsett från begränsningen till förnybar el, 11 kap. 2 § första stycket 1 a (jfr. Budgetpropositionen för 2016, prop. 2015/16:1, volym 1 avsnitt 6.22.3 samt s. 344). Vad som avses med ”elektrisk kraft framställd från förnybara källor” följer av förslaget till ny 1 kap. 18 §.

Av *andra punkten* i första stycket följer att nedsättningen inte gäller för el som har överförs till ett ledningsnät som omfattas av nätkoncession som meddelats med stöd av 2 kap. ellagen (1997:857). Punkten motsvarar 11 kap. 2 § första stycket 1 c (jfr. Budgetpropositionen för 2016, prop. 2015/16:1, volym 1 avsnitt 6.22.3 samt s. 344).

I *andra stycket* anges att vad som anges i första stycket första punkten om installerad generatoreffekt inte ska gälla vid produktion från vissa specifika produktionskällor. För elektrisk kraft som framställs från vind och vågor motsvaras vad som i första stycket första punkten sägs om en installerad generatoreffekt av 50 kilowatt i stället av 125 kilowatt installerad generatoreffekt. På samma sätt motsvaras generatoreffekten för elektrisk kraft som framställs från sol av 255 kilowatt installerad topeffekt. När det är fråga om annan energikälla utan generator, ska vad som anges i första stycket första punkten motsvaras av 50 kilowatt installerad effekt. Stycket motsvarar 11 kap. 2 § andra stycket i förhållande till 2 § första stycket 1 a (Jfr. Budgetpropositionen för 2016, prop. 2015/16:1, volym 1 avsnitt 6.22.3 samt s. 344 – 345).

Av *tredje stycket* framgår att om en anläggning framställer elektrisk kraft från olika källor, så ska de olika installerade effekterna läggas samman. Om det är elektrisk kraft som framställs från sol, vind eller vågor innebär det att den installerade effekten måste räknas om. Av bestämmelsens andra stycke framgår att en installerad generatoreffekt för elektrisk kraft framställd från vind eller vågor om 125 kilowatt får anses motsvara den effekt om 50 kilowatt som anges i bestämmelsens första stycke första punkten. På motsvarande sätt gäller för sol att en installerad topeffekt om 255 kilowatt får anses motsvara 50 kilowatt. Stycket motsvarar 11 kap. 2 § tredje stycket i förhållande till 2 § första stycket 1 a (Jfr. Budgetpropositionen för 2016, prop. 2015/16:1, volym 1 avsnitt 6.22.3 samt s. 345).

I *fjärde styckets* första mening regleras med vilket belopp avdrag får göras. I fjärde styckets andra mening regleras att avdrag endast får medges om den skattskyldige lämnar uppgifter om stödmottagare. Detta är således en nödvändig, men inte i sig tillräcklig, förutsättning för

avdrag. Stödordning respektive stödmottagare definieras i 1 kap. 11 a och 11 b §§. Av fjärde styckets tredje mening följer att det särskilda uppgiftslämnandet rörande stödmottagare endast är en förutsättning för avdrag när den till stödmottagarens hänförliga nedsättning överstiger 15 000 euro under kalenderåret. Avdrag enligt första stycket får endast medges i den utsträckning avdragsrätt inte följer av föregående bestämmelser. Det innebär exempelvis att i det fall avdragsrätt finns enligt 11 kap. 9 § för att uppnå den lägre norrlandsskattenivån så kan avdrag under 10 § endast medges för skillnaden mellan skattenivån med beaktande av avdragsrätten och 0,5 öre per kilowattimme. Av andra styckets fjärde mening framgår att avdragsrätt endast föreligger i den mån avdragsrätt inte följer av föregående bestämmelser och endast om stödmottagaren inte är ett företag utan rätt till statligt stöd.

6.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

I detta avsnitt behandlas förslag till ändringar i den ändringslag som träder i kraft den 1 januari 2018.

1 kap.

11 a §

Ändringarna föranleds av förslaget i avsnitt 3.2.

I lag om ändring i lagen (2016:1073) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi föreslås ändring av 11 a § med i kraftträdande den 1 januari 2018. För att motsvarande förändringar som föreslås i 1 kap. 11 a i lagförslag 1.1 även ska gälla den 1 januari 2018 föreslås förändringar i nämnd ändringslag. Ändringen i *sjuttonde punkten* innebär att den avslutande punkten ersätts med ett kommatecken. I den *nya artonde punkten* tas den avsnitt 3.2 föreslagna nedsättningen upp.